

Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА ЗА
ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ

Бр. 4-00-340/2020
Датум, 20.05.2020. године
Београд

ОБЈАВЉЕНО НА WEB
ПРЕЗЕНТАЦИЈИ И ОПЛАНИ
ТАБЛИ ДАНА 30.06.2020.
ГОДИНЕ. ОБЈАВЉЕЊЕ
СЕ МАТРА ИЗВРШЕНИМ
ИСПЕКОМ ДАНА
15.08.2020. ГОДИНЕ

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о захтеву за заштиту права подносиоца захтева „ЕС ЕНЕРГО-СЕРВИС“ д.о.о. Београд, ул. Кружни пут бр. 9в, кога заступа пуномоћник Владимир Б. Милошевић, адв. из Београда ул. Херцеговачка 146/13.01, поднетом у отвореном поступку јавне набавке радова - радови на доградњи Медицинског факултета Нови Сад, ЈН бр. 7/2020, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 13.03.2020. године, наручиоца Универзитет у Новом Саду, Медицински факултет Нови Сад, Нови Сад, ул. Хајдук Вељкова бр. 3, у већу састављеном од председнице Републичке комисије Хане Хукић, као председнице већа, и чланица Републичке комисије Мерсике Марковић и Јасмине Миленковић, као чланица већа, на основу чл. 139. и 146. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник Републике Србије“ бр. 124/2012, 14/2015 и 68/2015; у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 20.05.2020. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту права подносиоца захтева „ЕС ЕНЕРГО-СЕРВИС“ д.о.о. Београд, поднет у отвореном поступку јавне набавке радова - радови на доградњи Медицинског факултета Нови Сад, ЈН бр. 7/2020, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 13.03.2020. године, наручиоца Универзитет у Новом Саду, Медицински факултет Нови Сад, Нови Сад, као неоснован.

ОДБИЈА СЕ захтев подносиоца захтева „ЕС ЕНЕРГО-СЕРВИС“ д.о.о. Београд за накнаду трошкова поступка заштите права, као неоснован.

Образложење

У отвореном поступку јавне набавке радова - радови на доградњи Медицинског факултета Нови Сад, ЈН бр. 7/2020, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 13.03.2020. године, наручиоца Универзитет у Новом Саду, Медицински факултет Нови Сад, Нови Сад (у даљем тексту: наручилац) понуђач „ЕС ЕНЕРГО-СЕРВИС“ д.о.о. Београд (у даљем тексту: подносилац захтева) поднео је наручиоцу дана 30.04.2020. године захтев за заштиту права.

Предметним захтевом за заштиту права подносилац захтева је оспорио стручну оцену своје понуде садржану у Одлуци о додели уговора 08-35/7-16 од 23.04.2020. године, којом је уговор о јавној набавци додељен групи понуђача који чине заједничку понуду, „НПН ГРАДЊА“ д.о.о. Нови Сад и „БОБ“ д.о.о. Нови Сад, (у даљем тексту: изабрани понуђач), истичући притом да је наручилац у предметном поступку јавне набавке повредио одредбе чл. 12, 93, 105, 106, 107. и 108. ЗЈН.

Подносилац захтева је у захтеву за заштиту права истакао да је оспорена одлука незаконита будући да је наручилац „неосновано и без адекватних законских претпоставки“ поступио приликом доношења исте, као и да је наручилац поступио противно одредби члана

108. став 4. ЗЈН, јер је, по мишљењу подносиоца захтева, законска обавеза наручиоца да стручну оцену понуда детаљно и јасно представи у донетој одлуци о додели уговора.

Подносилац захтева је даље оспорио оцену своје понуде као неприхватљиве, из разлога што је у понуди доставио писмо о намерама банке које не одговара захтевима наручиоца, тј. из разлога што је у писму о намерама „Halkbank“ а.д. Београд наведено да се банка обавезује да изда банкарску гаранцију за добро извршење посла тек по закључењу уговора о јавној набавци. По мишљењу подносиоца захтева, наручилац није утврдио законски основ за овакву своју одлуку, нити је образложио како је на основу утврђених чињеница закључио да је понуда неприхватљива. Подносилац захтева, како је даље истакао, може само да претпоставља који је био наводни законски основ за овакво поступање и који све услови из конкурсне документације нису, према виђењу наручиоца испуњени. Имајући у виду да се у делу подношења понуда, као једино средство обезбеђења тражила банкарска гаранција за озбиљност понуде, то је само овај елемент понуде, према тврдњи подносиоца захтева, „наручилац могао да сагледава са аспекта елиминаторног услова из члана 106. ЗЈН“. Подносилац захтева је истакао да питање достављања писма о намерама, које се односи на неку од банкарских гаранција у току реализације самог уговора, не може да буде основ за одбијање понуде, јер се не тиче обавезних или додатних услова. Указао је да је неспорно да је оригинал обавезујућег писма о намерама достављен у понуди, чиме је, како закључује подносилац захтева, испуњен битан елемент понуде, док се по основу евентуалног недостатка у самом тексту писма не може одбацити целокупна понуда, будући да овакве евентуалне грешке не утичу на стварну садржину понуде и не онемогућавају да се понуда упореди са понудама других понуђача.

Позивајући се на неке од донетих одлука Републичке комисије, подносилац захтева је закључио да понуда не може бити одбијена уколико писмо о намерама банке не садржи све податке или услове које је наручилац захтевао конкурсном документацијом (рок важења, висину банкарске гаранције, изјаву банке да ли је писмо обавезујуће или не), јер писмо о намерама није средство обезбеђења, већ је средство обезбеђења банкарска гаранција, која се на основу писма о намерама издаје. Напоменуо је да је наручилац био дужан да се, сходно одредби члана 93. ЗЈН, обрати подносиоцу захтева или банци која је издала писмо о намерама, како би му биле разјашњење спорне чињенице у вези са издатим писмом, а што исти није учинио.

Цитирајући део предметне конкурсне документације предвиђен под тачком 11.3 VIII „Упутство понуђачима како да сачине понуду“, подносилац захтева је истакао да је предметна банкарска гаранција требало да буде достављена у тренутку закључења уговора, а да се из садржине самог писма о намерама подносиоца захтева не може искључити и могућност да банка, када се закључује уговор јавној набавци, изда и тражену банкарску гаранцију за добро извршење посла. У том погледу, по мишљењу подносиоца захтева, може се тврдити да предметно писмо о намерама не одступа од услова који је наручилац изнео у овом делу конкурсне документације, иако се исти не може сагледавати као елемент за утврђење мањкавости понуде.

Поред наведеног, подносилац захтева је истакао да је наручилац повредио одредбе члана 12. ЗЈН, јер није одбио и понуде осталих понуђача који су, по његовом мишљењу, доставили писма о намерама банке која нису у складу са предметном конкурсном документацијом. С тим у вези, подносилац захтева је истакао да:

- „се код писма о намери за „Слован“ д.о.о. Нови Сад експлицитно наводи да ће банкарска гаранција за добро извршење посла бити издата у тренутку закључења уговора о јавној набавци;
- писмо о намерама изабраног понуђача је издато у корист „БОБ“ д.о.о. Нови Сад са условом да ће банкарска гаранција бити издата након што наведени буде изабран да закључи уговор, а „наведени није вођа изабраног понуђача и лице које закључује

уговор о јавној набавци”;

- код писма о намери за „Озеблин” д.о.о. Нови Сад уопште се не наводи у ком ће тренутку банка издати банкарску гаранцију за добро извршење посла”.

На основу свега изнетог, подносилац захтева је предложио да наручилац, односно Републичка комисија, усвоје предметни захтев за заштиту права, делимично пониште предметни поступак јавне набавке, те да се донесе нова одлука којом ће уговор о јавној набавци бити додељен подносиоцу захтева, чија је понуда прихватљива и са најнижом понуђеном ценом.

Такође је поставио захтев за накнаду трошкова насталих поводом поступка заштите права, и то у износу од 120.000,00 динара на име плаћене таксе за поднети захтев за заштиту права, као и износ од 45.999,00 динара на име адвокатских трошкова за састав захтева за заштиту права.

Наручилац је дана 11.05.2020. године сачинио одговор на захтев за заштиту права бр. 0835/7-18, у којем је све наводе подносиоца захтева оценио као неосноване, те је предложио да Републичка комисија решењем одбије захтев за заштиту права као неоснован сагласно члану 157. став 6. тачка 2. ЗЈН.

У наведеном одговору, наручилац је истакао да оспорена одлука о додели уговора садржи податке из извештаја о стручној оцени понуда, образложење и упутство о правном средству, али и да подносилац захтева ипак не тврди да је оспорена одлука необразложена, већ да образложење одлуке сматра недовољно детаљним и јасним. Наручилац сматра да није било потребно додатно образлагати разлог одбијања понуде подносиоца захтева јер је разлог сам по себи јасан и детаљно образложен. Истакао је још да је достављањем писма о намерама банке у коме се банка обавезује да достави банкарску гаранцију за добро извршење посла тек по закључењу уговора, подносилац захтева ограничио и условио права наручиоца и сопствене обавезе према наручиоцу, услед чега је наручилац морао да одбије ову понуду сходно члану 107. став 1. ЗЈН. Нагласио је да понуда подносиоца захтева није одбијена због тога што понуђач није доставио средство обезбеђења, него је одбијена као неприхватљива јер ограничава права наручиоца и обавезе понуђача, сходно члану 3. став 1. тачка 33) ЗЈН.

У вези са решењима Републичка комисије на које се подносилац захтева позвао у предметном захтеву за заштиту права наручилац је истакао да се иста односе на другачије околности и чијој примени нема места у овом поступку, те да се, по мишљењу наручиоца, из наведених решења не могу извести ставови које подносилац захтева покушава да изведе.

Оспоравајући наводе подносиоца захтева да је требало да тражи појашњење понуде од подносиоца захтева или банке, наручилац је истакао да је спорно писмо о намерама банке врло јасно и да је у истом наведено да ће банкарска гаранција бити издата уколико подносилац захтева добије посао (што није спорно и потпуно је исправно), „закључи уговор са Наручиоцем“ и поднесе захтев итд... Дакле, како тврди наручилац, у писму се јасно наводи да ће гаранција бити издата када подносилац захтева закључи уговор и поднесе захтев за издавање банкарске гаранције, из чега, по мишљењу наручиоца, јасно произилази да се пре издавања гаранције мора закључити уговор. Наручилац је нагласио да се у самом тексту модела уговора, у тачки 8. став 1. констатује следеће: „Извођач радова је приликом закључења овог уговора, наручиоцу доставио средство обезбеђења за добро извршење посла у виду банкарске гаранције, која ће бити са клаузулама: без права на приговор, неопозива, безусловна и платива на први позив, у висини од 10% од укупне вредности уговора без ПДВ-а, са роком важења који је месец дана дужи од истека рока за коначно извршење посла“. Исто се наводи и на више места у конкурсној документацији. Према тврдњи наручиоца, нејасно је како подносилац захтева мисли или предлаже да би наручилац могао закључити уговор у коме пише да је достављено нешто, што ће бити достављено тек по закључењу уговора и због чега је писмо о намерама „нејасно“ и каквим појашњењем банке или подносиоца захтева се писмо може тако „појаснити“. Смисао одредбе члана 93. ЗЈН је, како је објаснио наручилац, да се

елементи из поднетих понуда не мењају и да поступак може да се оконча, те да би у супротном сваки понуђач могао бескрајно да мења услове своје понуде, да доставља нове банкарске гаранције или писма о намерама уколико су оне које је поднео биле мањкаве, да снижава цену уколико није најповољнији, да мења рокове и сл.

Наручилац је објаснио да, уколико би прихватио писмо о намерама банке подносиоца захтева, у коме се наводи да се банкарска гаранција издаје тек уколико подносилац захтева закључи уговор, те уколико би доделио уговор подносиоцу захтева, и позвао га да достави банкарску гаранцију за добро извршење посла пре закључења уговора, у складу са одредбама истог уговора и конкурсне документације, тада би, према тврдњи наручиоца, могле наступити две ситуације. Подносилац захтева може поступити у складу са захтевима наручиоца, доставити банкарску гаранцију за добро извршење посла и закључити уговор који би био ништав јер је закључен са понуђачем који је поднео неприхватљиву понуду. У другој ситуацији би подносилац захтева или његова банка могли одлучити да банкарску гаранцију за добро извршење посла доставе у складу са својим писмом о намерама, тек када закључе уговор, супротно конкурсној документацији и тексту уговора. Тада би наручилац могао да наплати банкарску гаранцију за озбиљност понуде, јер подносилац захтева не доставља тражено средство обезбеђења, али би подносилац захтева и његова банка с правом могли да истакну приговор или поднесу тужбу тврдећи да је наручилац прихватио писмо о намерама у коме пише да ће банка издати банкарску гаранцију за добро извршење посла тек по закључењу уговора те да је наручилац на тај начин прихватио да се банкарска гаранција и достави тек по закључењу уговора. Са друге стране, уколико би наручилац, противно одредбама конкурсне документације и уговора о јавној набавци, закључио уговор пре него што добије банкарску гаранцију за добро извршење посла, а подносилац захтева после не достави исту, наручилац због тога чак не би могао ни да раскине уговор, јер је уговором потврдио да је банкарску гаранцију за добро извршење посла већ примио, а чак и ако би успео да раскине уговор, не би могао да закључи уговор са следећим најповољнијим понуђачем, него би морао да спроведе нови поступак јавне набавке. Из наведене, хипотетичке ситуације, по мишљењу наручиоца, јасно се може видети зашто је тренутак достављања гаранције важан, и колико спорно писмо о намерама банке подносиоца захтева суштински ограничава права наручиоца и обавезе подносиоца захтева.

Када је реч о тврдњама подносиоца захтева да га је наручилац неравноправно третирао приликом стручне оцена понуда, тиме што је прихватио писма о намерама банке других понуђача, која по мишљењу подносиоца захтева имају недостатке, наручилац је исте оценио као неосноване. У вези са писмом о намерама банке за „Слован Прогрес“ д.о.о. Селенча, наручилац је истакао да се у истом експлицитно наводи да ће банкарска гаранција за добро извршење посла бити издата у тренутку закључења уговора, дакле, како је и тражено конкурсном документацијом, за разлику од писма о намерама банке подносиоца захтева. У вези са писмом о намерама банке изабраног понуђача наручилац је навео да у овом писму о намерама пише оно што је захтевано, односно да се гаранција издаје уколико понуђач буде изабран да закључи уговор, дакле, ни у овом писму не пише да ће се банкарска гаранција издати после закључења уговора. Чињеница да лице на које гласи банкарска гаранција за добро извршење посла није носилац посла, по мишљењу наручиоца, није од значаја јер је „БОБ“ д.о.о. Нови Сад члан групе понуђача који су поднели заједничку понуду, и као такав, он, као и остали чланови групе, јесте изабрани понуђач и уговорна страна у овом поступку. Наручилац је још објаснио да се у писму о намерама банке понуђача „Озеблин“ д.о.о. Нови Сад уопште и не наводи у ком ће тренутку банка издати банкарску гаранцију за добро извршење посла, из ког разлога ово писмо (за разлику од спорног писма подносиоца захтева) није супротно захтевима из конкурсне документације. Напоменуо је да конкурсном документацијом није ни захтевано да се у писму наведе тренутак када ће банкарска гаранција за добро извршење посла бити издата. Наручилац је још објаснио да би, у ситуацији да банка

подносиоца захтева није унела тренутак када ће издати банкарску гаранцију за добро извршење посла, понуда подносиоца захтева била оцењена као прихватљива и истом би био додељен уговор о јавној набавци.

Из свега наведеног, наручилац је предложио да се предметни захтев за заштиту права одбије као неоснован.

Републичка комисија је, испитујући основаност предметног захтева за заштиту права, а након прегледа достављене документације о конкретном поступку јавне набавке, одлучила као у диспозитиву овог решења из следећих разлога:

Републичка комисија је најпре разматрала навод подносиоца захтева којим је оспорио разлог одбијања његове понуде као неприхватљиве.

Стога је Републичка комисија извршила увид у предметну конкурсну документацију, те је утврдила да је наручилац у истој, у одељку VIII „Упутство понуђачима како да сачине понуду“, поднаслов 11. - „Подаци о врсти, садржини, начину подношења, висини и роковима обезбеђења испуњења обавеза понуђача“, под тачком 11.2. предвидео да је понуђач дужан да уз понуду достави оригинал обавезујуће писмо/изјаву о намерама пословне банке понуђача да ће банка понуђачу издати неопозиву, безусловну, без приговора и плативу на први позив банкарску гаранцију за добро извршење посла, у висини од 10% од вредности уговора без ПДВ-а, са роком важности који је најмање месец дана дужи од дана истека рока за извођење радова, а које треба да буде потписано и оверено од стране банке. Напоменуо је да писмо мора важити најмање месец дана дуже од рока важења понуде, и не сме имати садржину која се односи на политику банке и одредницу да писмо не представља даљу обавезу за банку, као гаранта. Такође је одређено да ће, уколико понуђач не достави средство обезбеђења и писмо/изјаву о намерама пословне банке, понуда бити одбијена.

У истом делу конкурсне документације, под тачком 11.3, наручилац је предвидео да је пре закључења уговора изабрани понуђач дужан да у тренутку закључења уговора преда наручиоцу банкарску гаранцију за добро извршење посла, која ће бити са клаузулама: неопозива, безусловна, без приговора и платива на први позив. Банкарска гаранција за добро извршење посла издаје се у висини од 10% од вредности уговора без ПДВ-а, са роком важности најмање месец дана дужим од рока извођења радова. Наручилац ће уновчити банкарску гаранцију за добро извршење посла у случају да понуђач не буде извршавао своје уговорне обавезе у роковима и на начин предвиђен уговором.

Увидом у Модел уговора, који је саставни део предметне конкурсне документације, Републичка комисија је утврдила да је у члану 8. став 1. истог предвиђено да је извођач радова приликом закључења овог уговора, наручиоцу доставио средство обезбеђења за добро извршење посла у виду банкарске гаранције, која ће бити са клаузулама: без права на приговор, неопозива, безусловна и платива на први позив, у висини од 10% од укупне вредности уговора без ПДВ-а, са роком важења који је месец дана дужи од истека рока за коначно извршење посла.

Републичка комисија као неспорно констатује да је подносилац захтева у понуди доставио „Обавезујуће писмо о намерама број 78-290-0154689.9“ од 14.04.2020. године, издато од стране „Halkbank“ а.д. Београд. Увидом у наведено писмо о намерама утврђено је да у истом наведена банка изјављује да се обавезује да ће, уколико подносилац захтева: 1. добије посао на јавном позиву за достављање понуда у отвореном поступку бр. 7/2020, чији су предмет радови на доградњи Медицинског факултета, 2. закључи уговор да наручиоцем и 3. поднесе захтев да потпуном документацијом за издавање банкарске гаранције, извршити издавање неопозиве, безусловне, наплативе на први позив и без права на приговор гаранције за добро извршење посла у висини од 10% од вредности уговора без ПДВ-а, што износи 6.500.000,00 динара, са роком важности који је најмање месец дана дужи од дана истека рока за извођење радова.

Увидом у Извештај о стручној оцени понуда бр. 08-35/7-15 од 22.04.2020. године, као и у Одлуку о додели уговора бр. 08-35/7-16 од 22.04.2020. године, утврђено је да је наручилац, након што је цитирао предметну конкурсну документацију под тач. 11.2, 11.3. и 11.1.5 поглавља VIII „Упутство понуђачима како да сачине понуду“, навео да се писмом о намерама „Halkbank“ а.д. Београд обавезала да изда банкарску гаранцију за добро извршење посла тек по закључењу уговора о јавној набавци, што је супротно наведеним одредбама конкурсне документације, те се овакво писмо о намерама није могло прихватити.

Чланом 3. став 1. тачка 33) ЗЈН прописано је да је прихватљива понуда она понуда која је благовремена, коју наручилац није одбио због битних недостатака, која је одговарајућа, која не ограничава, нити условљава права наручиоца или обавезе понуђача и која не прелази износ процењене вредности јавне набавке.

Чланом 107. став 1. ЗЈН прописано је да је наручилац дужан да у поступку јавне набавке, пошто прегледа и оцени понуде, одбије све неприхватљиве понуде.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је наручилац у конкурсној документацији која се односи на предметни поступак јавне набавке предвидео обавезу понуђача да уз понуду доставе оригинал обавезујуће писмо/изјаву о намерама пословне банке, да ће банка понуђачу издати неопозиву, безусловну, без приговора и плативу на први позив банкарску гаранцију за добро извршење посла, у висини од 10% од вредности уговора без ПДВ-а, са роком важности који је најмање месец дана дужи од дана истека рока за извођење радова, а које треба да буде потписано и оверено од стране банке. Из одредаба предметне конкурсне документације такође произилази да је пре закључења уговора изабрани понуђач дужан да у тренутку закључења уговора преда наручиоцу банкарску гаранцију за добро извршење посла, која ће бити са клаузулама: неопозива, безусловна, без приговора и платива на први позив. Такође, у члану 8. став 1. модела уговора, констатује се да је приликом закључења овог уговора, изабрани понуђач наручиоцу доставио средство обезбеђења за добро извршење посла у виду банкарске гаранције.

У конкретном случају подносилац захтева је у својој понуди неспорно доставио оригинал писмо о намерама банке, издато од стране банке „Halkbank“ а.д. Београд којим се наведена банка обавезује да ће извршити издавање банкарске гаранције за добро извршење посла.

Међутим, с обзиром на то да се наведеним писмом о намерама банка обавезала да ће издати банкарску гаранцију за добро извршење посла, коју би подносилац захтева предао не у тренутку закључења уговора, како је предвиђено конкурсном документацијом, већ после закључења уговора, то је по оцени Републичке комисије, понуда изабраног понуђача неприхватљива у смислу члана 3. став 1. тачка 33) ЗЈН, будући да условљава и ограничава право наручиоца да захтева и добије у понуди гаранцију понуђача да ће приликом закључења уговора доставити тражено средство финансијског обезбеђења, односно обавезу понуђача да достави банкарску гаранцију на начин како је то предвиђено одредбама конкурсне документације.

Имајући у виду, дакле, да писмо о намерама банке за издавање банкарске гаранције за добро извршење посла, достављено у понуди подносиоца захтева, није сачињено у складу са конкурсном документацијом која се односи на конкретан поступак јавне набавке, те да садржином истог подносилац захтева условљава и ограничава права наручиоца и обавезе понуђача то је, по оцени Републичке комисије, сходно одредби члана 107. став 1. ЗЈН у вези са чланом 3. став 1. тачка 33) ЗЈН, наручилац правилно поступио када је понуду подносиоца захтева одбио као неприхватљиву.

Поред наведеног, Републичка комисија је утврдила да је Одлука о додели уговора бр. 08-35/7-15 од 22.04.2020. године сачињена у складу са одредбама чл. 105. став 2. тачка 4) и 108. став 4. ЗЈН, с обзиром на то да је иста садржи податке који су наведени у извештају о стручној оцени понуда, а на основу којих може јасно да се утврди да је понуда подносиоца

захтева одбијена као неприхватљива из разлога што је у истој достављено писмо о намерама банке да изда банкарску гаранцију за добро извршење посла тек по закључењу уговора о јавној набавци, супротно захтевима наручиоца из тач. 11.2, 11.3. и 11.1.5 поглавља VIII „Упутство понуђачима како да сачине понуду“ предметне конкурсне документације, а што произилази и из садржине захтева за заштиту права.

Услед наведеног, разматрани навод подносиоца захтева је оцењен као неоснован.

Републичка комисија је даље разматрала навод подносиоца захтева којим је истакао да је наручилац повредио одредбу члана 12. ЗЈН из разлога што није одбио понуду понуђача „Слован-Прогрес“ д.о.о. Селенча, будући да се у писму о намерама банке достављеном у понуди наведеног понуђача експлицитно наводи да ће банкарска гаранција за добро извршење посла бити издата у тренутку закључења уговора о јавној набавци.

Увидом у „Изјаву о издавању банкарске гаранције бр. 700761-020027/МВ“ од 09.04.2020. године, издату од стране „ProCredit Bank“ а.д. Београд, утврђено је да у истој наведена банка изјављује да се беспоговорно обавезује да ће у случају доделе уговора понуђачу „Слован-Прогрес“ д.о.о. Селенча, на основу конкурсне документације, у тренутку закључења уговора издати неопозиву, безусловну, без права на приговор и на први позив наплативу банкарску гаранцију за добро извршење посла, у висини од 10% од вредности уговора без ПДВ-а, са роком важности који је најмање месец дана дужи од дана истека рока за извођење радова, на максималан износ од 6.500.000,00 динара.

У вези са наведеним, Републичка комисија указује да је чланом 12. став 1. ЗЈН установљена изричита обавеза наручиоца да у свим фазама поступка јавне набавке обезбеди једнак положај свим понуђачима.

На основу утврђеног чињеничног стања, а имајући у виду аргументацију подносиоца захтева изнету у захтеву за заштиту права у вези са наведеним, Републичка комисија је разматрани навод подносиоца захтева оценила као неоснован. Ово из разлога што, по оцени Републичке комисије, из утврђеног јасно произилази да је банка наведеном изјавом о намерама исказала спремност и своју обавезу да понуђачу „Слован-Прогрес“ д.о.о. Селенча изда банкарску гаранцију за добро извршење конкретног уговора о јавној набавци, и то у тренутку закључења уговора, како је и захтевано одредбама конкурсне документације.

Из свега наведеног произилази да у конкретном случају наручилац није повредио одредбу члана 12. став 1. ЗЈН, због тога што је у спорном писму о намерама банке достављеном у понуди подносиоца захтева експлицитно наведено да ће исто бити издато тек после закључења уговора, а што, како је претходно утврђено, није у складу са предметном конкурсном документацијом, док је у изјави о намерама банке достављеном у понуди понуђача „Слован-Прогрес“ д.о.о. Селенча, наведено да ће у тренутку закључења уговора бити издата банкарска гаранција именованом понуђачу, што је у складу са захтевом наручиоца из конкурсне документације.

Услед наведеног, по оцени Републичке комисије, наручилац није поступио противно одредби члана 3. став 1. тачка 33) ЗЈН, када је оценио да је понуда понуђача „Слован-Прогрес“ д.о.о. Селенча, у вези са разматраним, прихватљива.

Републичка комисија је затим разматрала навод подносиоца захтева којим је истакао да је наручилац повредио одредбу члана 12. ЗЈН из разлога што није одбио понуду изабраног понуђача, будући да понуђач „БОБ“ д.о.о. Нови Сад „није вођа изабраног понуђача и лице које закључује уговор о јавној набавци“, а писмо о намерама банке да изда банкарску гаранцију за добро извршење посла гласи на њега.

Увидом у „Писмо о намерама бр. 6243991 о спремности издавања банкарске гаранције“ од 13.04.2020. године, достављено у понуди изабраног понуђача, утврђено је да у истом „Banca Intesa“ а.д. Београд потврђује спремност за издавањем неопозиве, безусловне, без права на приговор по основу правног посла и на први позив наплативе банкарске гаранције за добро извршење посла и по налогу клијента „БОБ“ д.о.о. Нови Сад, након што исти буде

изабран да закључи уговор са наручиоцем а везано за предметну јавну набавку, на износ од 6.500.000,00 динара, са роком важности месец дана дужим од истека рока за коначно извршење посла.

Увидом у „Споразум о заједничком извршењу јавне набавке радова - радови на доградњи Медицинског факултета бр. 7/2020“ од 08.04.2020. године, закључен између „НПН градња“ д.о.о. Нови Сад, као носиоца посла, и „БОБ“ д.о.о. Нови Сад, као члана групе понуђача, Републичка комисија је утврдила да је чланом 4. истог предвиђено да је „НПН градња“ д.о.о. Нови Сад овлашћена да поднесе понуду и да закључи уговор са наручиоцем, у целости под условима из конкурсне документације за предметну јавну набавку.

Такође је утврђено да су, у члану 7. став 1. наведеног споразума, чланови групе понуђача у погледу средстава финансијског обезбеђења предвиђених конкурсном документацијом и захтевом наручиоца, предвидели следеће: „1. средство обезбеђења за озбиљност понуде, односно банкарску гаранцију за озбиљност понуде обезбедиће „НПН градња“ д.о.о. Нови Сад; 2. средство обезбеђења за добро извршење посла и то најпре писмо о намери банке, а потом и банкарску гаранцију по захтеву наручиоца поднеће „БОБ“ д.о.о. Нови Сад и 3. средство обезбеђења за отклањање грешака у гарантном року предвиђено предметном конкурсном документацијом обезбедиће „НПН градња“ д.о.о. Нови Сад”.

Из утврђеног чињеничног стања, а имајући у виду претходно наведене законске одредбе, Републичка комисија је оценила да у конкретном случају наручилац није повредио одредбу члана 12. став 1. ЗЈН, због тога што је понуду изабраног понуђача оценио као прихватљиву у вези са писмом о намерама банке за издавање банкарске гаранције за добро извршење посла. Ово из разлога што је у споразуму о заједничком наступу достављеном у понуди наведене групе понуђача јасно наведено да ће средство обезбеђења за добро извршење посла, и то најпре писмо о намерама банке, а потом и банкарску гаранцију по захтеву наручиоца, поднети учесник у заједничкој понуди - „БОБ“ д.о.о. Нови Сад. Дакле, из наведеног по оцени Републичке комисије, јасно произилази да је, у складу са „Споразумом о заједничком извршењу јавне набавке радова - радови на доградњи Медицинског факултета бр. 7/2020“ од 08.04.2020. године учесник у заједничкој понуди изабраног понуђача - „БОБ“ д.о.о. Нови Сад имао, не само право, него и обавезу, да достави писмо о намерама банке да изда банкарску гаранцију за добро извршење посла.

Из наведених разлога, Републичка комисија је разматрани навод подносиоца оценила као неоснован.

На крају, Републичка комисија је као неоснован оценила и навод подносиоца захтева да је наручилац повредио одредбу члана 12. ЗЈН из разлога што није одбио понуду понуђача „Озеблин“ д.о.о. Нови Сад због тога што се у достављеном писму о намерама банке уопште не наводи у ком тренутку ће банка издати банкарску гаранцију за добро извршење посла.

Наиме, увидом у „Изјаву“ од 13.04.2020. године, издату од стране „Credit agricole“ а.д. Нови Сад, утврђено је да је у истој наведено да ће на захтев понуђача „Озеблин“ д.о.о. Ветерник издати неопозиву, безусловну, без права на приговор и на први позив наплативу банкарску гаранцију за добро извршење посла, у висини од 10% вредности уговора без ПДВ-а, тј. на износ од 6.500.000,00 динара и са роком важења најмање месец дана дужим од истека рока за извођење радова. Наведено је даље да је банка, у случају да понуда наведеног понуђача буде изабрана као најповољнија, спремна да изда тражену гаранцију за добро извршење посла, у свему према инструкцијама из конкурсне документације.

Дакле, како из садржине наведене изјаве о намерама банке да изда банкарску гаранцију за добро извршење посла јасно произилази да ће банка издати банкарску гаранцију у свему према захтевима наручиоца одређеним у конкурсној документацији, околност да у истој није прецизиран моменат када ће банка издати наведену банкарску гаранцију, по оцени Републичке комисије, није противна одредбама конкурсне документације, с обзиром на то да истом такође није одређено да у самом писму о намерама банке мора бити наведено када ће

банкарска гаранција бити издата. Наведено подразумева обавезу понуђача „Озеблин“ д.о.о. Ветерник да тражену банкарску гаранцију достави наручиоцу у моменту закључења уговора, у складу са тачком 11.3. „Упутства понуђачима како да сачине понуду“ и чланом 8. став 1. модела уговора.

Дакле, из свега претходно наведеног произилази да ниједно од писама/изјава о намерама банке да изда банкарску гаранцију за добро извршење посла других понуђача који су поднели понуде у предметној јавној набавци (понуђач „Слован-Прогрес“ д.о.о. Селенча, изабрани понуђач и понуђач „Озеблин“ д.о.о. Ветерник) а чије је понуде наручилац оценио као прихватљиве, не садржи изричит услов банке да ће издати тражену банкарску гаранцију тек после закључења уговора о јавној набавци, као што је то случај са спорним писмом о намерама банке достављено у понуди подносиоца захтева. Из наведеног разлога, по оцени Републичке комисије, наручилац није неједнако поступао приликом стручне оцене понуде подносиоца захтева у односу на понуде осталих наведених понуђача, односно није повредио одредбу члана 12. став 1. ЗЈН.

Узевши у обзир све наведено, Републичка комисија је оценила да је предметни захтев за заштиту права у целини неоснован, услед чега је, сходно члану 157. став 6. тачка 2) ЗЈН, одлучено као у ставу првом изреке овог решења.

Чланом 156. став 3. ЗЈН прописано је да ако је захтев за заштиту права основан, наручилац мора подносиоцу захтева за заштиту права на писани захтев надокнадити трошкове настале по основу заштите права.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, те околност да је, по оцени Републичке комисије, предметни захтев за заштиту права подносиоца захтева неоснован, то је о захтеву за накнаду трошкова одлучено као у ставу другом изреке овог решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду у року од 30 дана од дана пријема исте.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
БЕОГРАД
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
Хана Хукић

Доставити (по ЗУП-у):

1. наручиоцу: Универзитет у Новом Саду, Медицински факултет Нови Сад, Нови Сад, ул. Хајдук Вељкова бр 3

2. подносиоцу захтева: „ЕС ЕНЕРГО-СЕРВИС“ д.о.о. Београд, ул. Кружни пут бр. 9в

3. пуномоћнику подносиоца захтева: Владимир Б. Милошевић, адв. из Београда ул. Херцеговачка 146/13.01

4. изабраном понуђачу, овлашћеном члану заједничке понуде: „НПН ГРАДЊА“ д.о.о. Нови Сад, ул. Љубомира Ненадовића бр. 15